

Thăm Viếng Hàng Châu, Trung Quốc

Ngọc Hạnh

Từ Quảng Châu nhóm chúng tôi 12 người đáp phi cơ đi Hàng Châu, một nơi được ca tụng có nhiều phong cảnh xinh đẹp vào buổi sáng mát mẻ, khi ánh nắng ban mai còn nhẹ nhàng phủ lên vạn vật.

Hàng Châu là thành phố lớn nằm trong tỉnh Chiết Giang, có khoảng 7 triệu dân, cách Thượng Hải 180 cây số. Chúng tôi vừa lấy xong hành lý đã thấy cô hướng dẫn địa phương đứng đón, tươi cười. Cô nói tiếng Anh lưu loát, giọng nói nhẹ nhàng, đáng người thanh tú. Cô tốt nghiệp Đại học Tây An, có ý định sang Mỹ để lấy Cao học. Cô đưa chúng tôi qua nhiều con đường ở ngoại ô trước khi vào thành phố nhiều xe và cao ốc, người đi lại nhộn nhịp trên vỉa hè. Các đường ngoại ô thật yên tĩnh, ít xe. Dọc theo vệ đường cây lá xanh tốt. Dưới ruộng người ta rau xanh mướt. Cô hướng dẫn bảo ngoại ô Hàng Châu phần nhiều là nông dân, họ trồng lúa hay rau cải nhưng lợi tức tốt nên có nhà mái ngói đỏ, không thấy nhà lá. Người Hàng Châu còn dùng nhiều xe đạp. Chánh phủ có xe đạp cho thuê. Họ có vẻ thư thả, không vội vàng hấp tấp như Bắc Kinh. Có 1 triệu xe đạp ở Hàng Châu. Từ đường lớn về khách sạn Hua Jia Shan Resort có đoạn cây to tàng rộng, có nơi trồng cây liễu rũ thướt tha... Trong khách sạn có ao cá, hồ sen hình bán nguyệt, có bồn hoa, sân cỏ, cảnh đẹp như mơ. Ban đêm ánh sáng đèn lồng thắp thoáng dưới hai hàng cây dọc theo lối đi khách sạn, phong cách trang trí đặc biệt thơ mộng như trong phim ảnh Trung Hoa. Tuy thế nhưng bên trong ngoài các tranh ảnh, bàn ghế Trung Quốc, các tiện nghi khác như TV, tủ lạnh, vật dụng nhà tắm chẳng khác chi khách sạn đất tiền Âu, Mỹ.

Trong bữa ăn tối thức ăn ê hề có 2 cô bé chừng 15, 16 tuổi xinh xắn đứng hầu lấy thêm trà nước... Chị bạn dúm riêng cho em ít tiền tip. Em cho biết cả hai còn đi học, chỉ làm nhà hàng thêm vài giờ buổi tối rồi về nhà sớm để làm bài và học bài.

Kinh Tế:

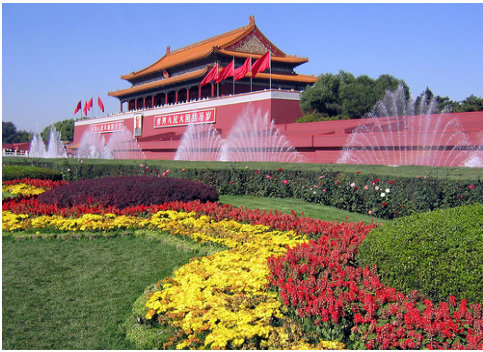
Hàng Châu nổi tiếng về nghề nuôi tằm, dệt tơ lụa, trồng trà, pha chế các loại trà. Trước kia họ sống về nông nghiệp, ngư nghiệp, nuôi cá, trồng ngũ cốc, sau này kỹ nghệ phát triển, họ có máy móc điện tử, có nhiều hãng xưởng làm thức ăn, chế tạo dược phẩm... Ngành du lịch đem lợi tức đáng kể cho thành phố nhờ các thắng cảnh như Tây hồ, vườn Bách thú, vườn Bách thảo với hàng trăm ngàn loại hoa, cỏ cây quý hiếm quanh năm, các dinh thự, kiến trúc xưa. Các đền, chùa cổ trên trăm tuổi cũng là điểm nóng thu hút du khách gần xa.

Giáo Dục: Theo cô hướng dẫn Hàng Châu số người tốt nghiệp Đại học khá cao nhờ nhiều trường tốt, thầy giỏi. Hàng châu có trên 10 đại học đủ mọi ngành nghề khác nhau. Cô có vẻ tự hào khi nhắc đến 2 vị quan thi sĩ là Tô Đông Pha và Bạch Cư Dị. Hai vị này đã mở mang Hàng Châu, đắp đường và đê ở Tây Hồ. Hàng Châu còn có Tràng kiều, nơi thanh niên nam nữ thường chọn làm chỗ hẹn hò. Nơi này Lương Sơn Bá, Chúc Anh Đài chia tay 24 lần.

Đền thờ Nhạc Phi

Buổi sáng hôm sau chúng tôi viếng đền thờ Nhạc Phi, trung thần nhà Tống được mọi người ái mộ, bị Tần Cối, một gian thần hãm hại. Trong đền có tượng Nhạc Phi uy nghiêm. Sau đền là mộ của hai cha con Nhạc Phi. Từ đền qua mộ có hồ cá, có tượng chó, dê và ngựa tượng trưng cho sự trung thành, tận tâm và sức mạnh. Được kể lại Nhạc Phi bị giết với 3 con trai, 1 con trai trốn thoát và con gái tự trầm. Ở một nơi khác tượng Tần Cối bị xiềng xích.

Phi Lai Phong

Chúng tôi được đi viếng Phi Lai Phong và Linh Ân Tự. Phi Lai Phong không cao lắm, từ đường đi nhìn vào chúng tôi thấy rất nhiều tượng Phật tạc khắc trong núi đá với nhiều kích thước và dáng dấp khác nhau. Theo cô hướng dẫn các tượng Phật bị hư hại nhiều vì chiến tranh. Có 338 tượng Phật tất cả.

Linh Ân Tự

Đi khỏi Phi Lai Phong một quãng ngắn có ngôi chùa cổ được xây từ thế kỷ thứ 4, cũng bị tàn phá và được trùng tu lại. Trước chùa có tượng

Phật cười (Phật Di Lạc) thật lớn. Sân chùa có lư đỉnh rất to, khói hương nghi ngút. Trong chùa có tượng Phật Thích Ca bằng gỗ trầm cao 19m6, ghép bằng 24 mảnh gỗ trầm và nhiều tượng Phật khác. Chùa được tu bổ lại từ đời nhà Thanh. Phật hiện hòa ngồi trên tòa sen và sen tượng trưng cho sự trong trắng tinh khiết.

Cô hướng dẫn hỏi chúng tôi có muốn đi thăm chùa Hàn san cách Hàng Châu vài tiếng lái xe. Riêng tôi được biết tiếng Hàn San Tự qua bài thơ “ Phong kiều dạ bạc “của Trương Kế’ viết vào 750 năm sau dương lịch Tôi chỉ nhớ bài thơ nổi tiếng đại khái, không chắc đã đúng hoàn toàn:

*Nguyệt lạc ô đề sương mãn thiên
Giang phong ngư tỏa đối sầu miên
Cô tô thành ngoại Hàn san Tự
Dạ bán chung thanh đảo khách thuyền*

Bài thơ này có nhiều người dịch ra Việt ngữ như ông Tản Đà, Ngô tất Tố, Phạm trong Lệ, Quỳnh Anh

Tôi nhớ bản dịch của Tản Đà nhưng không chắc hoàn toàn đúng:

*Trăng tà tiếng quạ kêu sương
Lửa chài cây bến sầu vương giấc hồ
Thuyền ai đậu bến Cô Tô
Nửa đêm nghe tiếng chuông chùa Hàn San
Bản dịch Tản Đà (?)*

Tây Hồ

Hàng Châu có Tây Hồ khoảng hơn 700 tuổi, chiều sâu khoảng 6, 7 mét, chu vi 15 cây số, chứa khoảng 14 triệu mét khối nước, rất nổi tiếng trong 30 Tây Hồ của Trung Hoa. Ba mặt Tây Hồ núi non bao bọc. Hồ chia làm 4 phần bởi những con đê. Chung quanh bờ Tây hồ trồng liễu và cây đào, mùa Xuân đào nở hoa rực rỡ rất đẹp. Ngoài ra còn có hoa phù dung, loại hoa đổi màu 3 lần trong ngày: sáng màu trắng hay hồng; trưa - màu vàng; chiều màu tím. Đến đây tôi lại nhớ bà tôi. Nhà bà ngoại tôi có trồng mấy cây hoa phù dung ở vườn sau. Hoa nở to bằng cái bát, màu đẹp nhưng sau bà tôi cho đốt bỏ vì hoa chóng tàn.

Dưới nước Tây Hồ là hoa sen , mấy chục loại sen, vàng trắng, hồng, tím... Quý vị có lẽ nhớ hoa sen nở rộ vào tháng 6.Lúc đó Tây hồ hấp

dẫn nhiều du khách với hồ đầy “ lá xanh , hoa trắng lại chen nhụy vàng” . Ngoài màu sắc tươi đẹp hoa sen còn có hương thơm nhẹ, thoang thoang dễ thương. Sen dùng được nhiều việc.Người ta lấy nhụy sen để ướp trà, ăn sống hạt sen tươi hay phơi khô để nấu các loại nấu chè hoặc hầm hạt sen với thịt các loại gia cầm gà vịt và thuốc Bắc. Ngó sen mọc trong bùn nhưng trắng ngần, thường được trộn với tôm thịt,dầu giấm là món ăn hấp dẫn. Lá sen dùng gói nếp để đem hấp, thường thấy trong nhà hàng Trung Hoa. (cơm nếp hấp lá sen).Còn tim sen có lúc người ta dùng làm trà để chữa bệnh cao mỡ nhưng kết quả không tốt. Ngày nay không thấy ai dùng trà tim sen nữa

Nói đến Tây hồ người địa phương không thể nào quên được vị Thứ sử Bạch cư Dị đời Đường. Ông vừa là quan, vừa là nhà thơ nổi tiếng đã xây đê ngăn nước đầu tiên nên con đê có tên là đê Bạch. Ông cho trồng cây đào và cây liễu bờ hồ cho phong cảnh thêm tươi đẹp, thơ mộng. Trên bờ hồ có bia đá chi chít chữ Trung Hoa, cô hướng dẫn bảo đó là bài thơ của quan Thứ sử trước xưa.

Vào đời nhà Tống, vị quan khác, Thứ sử Tô Đông Pha. Ông xây đoạn đê dài 2.8km. Ông cho vét bùn làm cạn hồ đắp lên thành con đê như đê Bạch nhưng dài và rộng hơn. Có 6 cây cầu trên đê Tô. Chung quanh hồ có nhiều đình, chùa, cầu, nhiều cây cảnh, mỗi mùa một loại hoa. Những hàng liễu rủ trồng bờ hồ tạo nên khung cảnh nên thơ có lẽ được thay thế bao nhiêu lần vì chúng không thể nào sống lâu hàng thế kỷ. Giữa hồ có ngọn núi nhỏ, thấp. Các chùa chiền, cung điện trong Tây Hồ phần lớn được xây cất từ đời Thanh, tu bổ gìn giữ nên còn đẹp và chắc chắn. Hồ sâu có nhiều cá nhưng không ai được câu ngoài chánh phủ. Tô Đông Pha còn được nhắc nhở qua món ăn có tên Dongpo Pork đến nay vẫn được nhà hàng dùng cho thực khách

Nói đến thức ăn Hàng Châu quả cầu kỳ. Bữa ăn nào cũng trên chục món. Mỗi món chút chút đựng trong chén đĩa sứ xinh đẹp tưởng như không đủ no cho bàn 10 người. Thật ra vì nhiều món nên ai cũng no và hài lòng. Tên gọi cũng lạ, tôi xin kể những món ăn địa phương tôi còn nhớ được, cho vui thôi:

- Thịt heo Tô Đông Pha (Dongpo Pork)
- Tôm chiên Hàng Châu
- Cơm hấp hạt sen và thịt heo Tây Hồ
- Gỏi ngó sen tôm thịt
- Cá hấp hành gừng Hàng Châu...
- Cá hấp Tây Hồ....

Trà Long Tĩnh

Ta có câu :

Làm trai cho đáng nên trai

Uống trà Long Tĩnh, ngâm thơ Thúy Kiều

Chúng tôi viếng vườn trà rộng mênh mông và xưởng chế tạo trà to lớn. Cây trà không cao, mọc đến khoảng thất lưng người ta cắt lá, ngắt đọt giữ không để cao hơn nữa. Lá trà xanh ngắt. Được biết dù thấp như thế nhưng cây trà khoảng 5-10 tuổi. Trà được hái lá khi lá non vừa mới nhú để làm trà xanh. Làm trà rất công phu. Lá nhỏ chừng nào càng mắc chừng ấy. Trà rang trong chảo to, đảo bằng tay. Trà màu đậm rẻ hơn trà màu nhạt. Cách pha trà và rót trà cũng đặc biệt.

Pha trà : không dùng nước sôi, phải để nước nguội độ 80 độ mới cho trà vào. Đừng đậy nắp sẽ hỏng mùi trà. Uống trà sau khi ăn sẽ giúp tiêu hóa.

Rót trà : lần đầu chỉ rót chút ít vào tách để khách thưởng thức mùi trà, kế tiếp sẽ rót từ chút 3 lần cho đầy tách tỏ ý kính trọng khách. Khách sẽ dùng 2 ngón tay gõ vào bàn 3 lần để tỏ ý cảm ơn. Nếu rót 1 lần đầy tách là không quý khách. Chỉ trà xanh là ăn được lá trà sau khi lấy hết nước.

Viên Bảo Tàng Tư Lụa

Cửa hàng quốc doanh bán toàn tư lụa, khăn choàng, áo dài bằng gấm, nhung đủ màu rất đẹp. Giá nhất định, không nói thách. Người bán hàng niềm nở, ân cần. Chúng tôi mỗi người mua một ít vì giá tương đối cao nhưng không sợ bị lừa. Tổng thống phu nhân Hilary Clinton cũng có đến cửa hàng này. Tranh thêu Hàng Châu đặc biệt là hai mặt đẹp như nhau, không có mặt trái xấu và mặt phải đẹp, nhẵn nhụi.

Nói chung Hàng Châu là thành phố thanh lịch, yên tĩnh, không khí trong lành. Cảnh đẹp có Tây Hồ, sản phẩm địa phương có tư lụa, trà Long Tĩnh, di tích lịch sử có đền thờ Nhạc Phi, chùa Linh Ẩn và Phi Lai Phong. Hướng dẫn viên cho biết Hàng Châu có trên 10 thắng cảnh nên xem, nhưng chúng tôi không đủ tiền và thì giờ để xem hết các

nơi. Mọi người chia tay với thành phố xinh đẹp hiền hòa như chương trình ấn định để viếng địa phương khác...

Ngọc Hạnh